

А коли ставало холодно, Сашко любив загортатися в татову бороду і слухати казки. У батьковій бороді було тепло й пахло ягідним чаєм.

А ще татова борода була міцна-міцна.
І як би Сашко її не смикав, як би не тягнув,
як би на ній не висів і не розгойдувався,
немов на гойдалці,— все одно з нею все
було гаразд.

